

λασε πολύ.

—Ναί, ἐγώ σοῦ ἔδωσα τὸ ψεύτικο δολλάριο, εἶπε τέλος. Μὰ ἐντελῶς τυχαία... Τῆ στιγμῆ πού ἀνοίξα τὴν τσάντα μου, μὲ τὴν πρόθεσι νὰ σὰς δώσω τὰ χρήματα, πού σὰς χρειαζόντουσαν, εἶδα αὐτὸ τὸ δολλάριο - ρεκλάμα, τὸ ὁποῖον μοῦ εἶχαν δώσει τὸ ἀπόγευμα σ' ἕνα κατάστημα καὶ τὸ ὁποῖον εἶχα φυλάξει, κι, ἐγὼ δὲν ξέρω γιατί... Γελοῦσα προκαταβολικά μὲ τὴν σαστιμάρα σας καὶ τὴ ντροπὴ σας, ὅταν ὁ σωφὲρ τοῦ ταξί πού θὰ παίρνατε, θὰ σὰς ἔλεγε πὼς τὸ δολλάριό σας ἦταν ψεύτικο. Συγχρόνως ὅμως σκέφθηκα πὼς τὸ ἀστεῖο μου ἦταν ἐντελῶς ἀκίνδυνο, γιατί ὁ θυρωρὸς τοῦ ξενοδοχείου σας θὰ σὰς ἔδινε τὰ χρήματα πού χρειαζόσαστε γιὰ νὰ πληρώσετε τὸ ταξί... Πού μποροῦσα νὰ φαντασθῶ ὅτι θὰ τριγυρίζατε τὴ νύχτα γιὰ νὰ παίξετε τὸν ρόλο τοῦ περιπλανωμένου ἱππότη...
* * *

Τρεῖς νύχτες ἀργότερα, ὁ Μούλθανυ μοῦ τηλεφώνησε ὅτι τὸ πῶμα τῆς ἀγνωστῆς μου εἶχε ἀνασυρθῆ ἀπὸ τὸ ποτάμι. Ἀπὸ τὴν ἀνάκρισι πού ἔγινε δὲν ἐξακριβώθηκε τίποτε ἀπολύτως γι' αὐτήν. Καμμιά ἀπὸ τὶς γυναῖκες, τῶν ὁποίων ἡ ἐξαφάνισις εἶχε ἀναφερθῆ στὴν ἀστυνομία τῆς Νέας Ὑόρκης, δὲν τῆς ἔμοιαζε... Κανένας δὲν τὴν ἐξήγησε... Καὶ σήμερα ἀκόμα δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω πὼς μιά τόσο ὡμορφὴ κυπέλλα μπόρεσε νὰ φύγει ἀπ' αὐτὸν τὸν κόσμο, χωρὶς νὰ ἀφήσῃ πίσω τῆς κανένα ἀγαπημένο πλάσμα, πού νὰ ζητήσῃ νὰ μάθῃ τί ἀπόγινε.

Ἡ Μύριαμ κι' ἐγὼ παρακολουθήσαμε μαζὺ τὴν κηδεῖα τῆς. Ναιὼθαμε κ' οἱ δυὸ κάποια εὐθύνη γιὰ τὸν θάνατό τῆς. Ὡστόσο δὲν εἶχαμε κάνει τίποτε τὸ ἔνοχο, τίποτε τὸ κακό... Ἡ Μύριαμ εἶχε κάνει σ' ἕνα φίλο τῆς, σὲ μένα, ἕνα ἄβωο ἀστεῖο... Ἐγὼ πάλι εἶχα προσπαθῆσει, ἴσως μὲ κάποια ὑστεροβουλία μὰ χωρὶς κακία, νὰ σώσω αὐτὴ τὴν κοπέλλα... Μὰ ἀσυναίσθητα, μηχανικά, χωρὶς νὰ ὑποψιασθοῦμε καν τὸ κακό, πού κάναμε, τὴν εἶχαμε σπρώξει καὶ οἱ δυὸ μὲ τὰ ἴδια μας τὰ χέρια πρὸς τὴν καταστροφὴ, πρὸς τὸν θάνατο...
* * *

Ἄν ἡ Μύριαμ μοῦ εἶχε δώσει ἕνα ἀληθινὸ δολλάριο, ὅχι μόνον θὰ σωζόταν ἡ ζωὴ αὐτῆς τῆς δυστυχισμένης, μὰ καὶ μεταμορφωνόταν ἴσως καὶ ἡ δικὴ μου ζωὴ...

—Εἶνε στιγμὲς, ἄρχισε νὰ λέῃ ἡ Μύριαμ, καθὼς φεύγαμε ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖο, εἶνε στιγμὲς πού νομίζει κανεὶς...

—Τί ; τὴ ρώτησα.

—Τίποτε... ἀπάντησε. Τίποτε...

Μὰ κατάλαβα πὼς ἤθελε νὰ μιλήσῃ γιὰ τὴ Μοῖρα καὶ γιὰ τὴ θλίψι τῆς ζωῆς σ' αὐτὸν τὸν ἀλλόκοτο κόσμο.

ANDRE MAUROIS

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΟ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙ ΤΟΥ ΜΠΑΛΖΑΚ

Ὁ Πῶλ Μπουρζὲ ἔτρεφε πραγματικὴ λατρεία γιὰ τὸν μεγάλο μυθιστοριογράφο Ὀνορέ ντὲ Μπαλζάκ. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα αὐτὸ ἕνας μόνον θὰ μπορούσε νὰ συγκριθῆ μαζὺ του, ὁ ὑποκόμης ντὲ Λοβανζούλ, μανιώδης συλλέκτης τῶν ἀντικειμένων πού ἀνήκον στὸν Μπαλζάκ. Τὸ κοινὸ μάλιστα ἀντικείμενο τῆς λατρείας τους, εἶχε γίνει ἀφορμὴ, ὥστε νὰ συνδεθοῦν μὲ στενὴ φιλία ὁ συγγραφεὺς καὶ ὁ συλλέκτης.

—Μιὰ μέρα, ὁ Λοβανζούλ ἀναζητοῦσε τὸν Μπουρζὲ σ' ἕνα τοῦ Παρισι, χωρὶς ὥστόσο νὰ κατορθώσῃ νὰ τὸν συναντήσῃ πουθενά. Τέλος, κατὰ τὸ βράδυ, καθὼς ἔμπαινε σ' ἕνα σαλόνι, εἶδε τὸν νεαρὸ συγγραφέα, πού συζητοῦσε μαζὺ μὲ μερικοὺς φίλους του σὲ μιὰ γωνία.

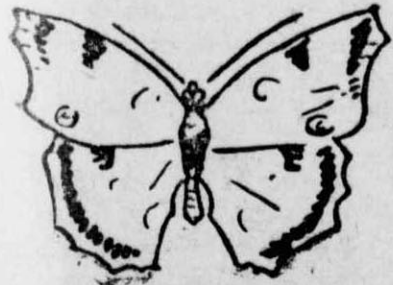
Ὁ ὑποκόμης τὸν πλησίασε καί, χωρὶς νὰ ἐνδιαφερθῆ γιὰ τοὺς ἄλλους, διέκοψε τὴ συζήτησι, λέγοντας στὸν Μπουρζὲ μὲ στόμφο:

—Τὸ ἔχω στὸ σπίτι μου!

—Τί; τὸν ρώτησε ὁ Μπουρζὲ σαστισμένος.

—Τὸ μαστοῦνι τοῦ Μπαλζάκ!

Ἄμέσως οἱ δυὸ φύλοι ἔφυγαν, χωρὶς νὰ χαιρετήσουν κανένα, τράβηξαν γιὰ τὸ σπίτι τοῦ ὑποκόμητος. Ἐκεῖ πέρασαν ὅλη τὴ νύχτα τους σιωπηλοί, κυττάζοντας τὸ μαστοῦνι τοῦ Μπαλζάκ, τὸ ὁποῖο ὁ Λοβανζούλ εἶχε ἀγοράσει ἀντὶ μεγάλου χρηματικοῦ ποσοῦ, ἀπὸ τὴν κόρη τοῦ γιατροῦ τοῦ μεγάλου συγγραφέως.

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ἡ χῆρες συνήθως ἐπαινοῦν ὑπερβολικά τὰ χαρίσματα τοῦ πρώτου συζύγου των, γιὰ νὰ τ' ἀκούῃ ὁ δεύτερος, πρῶτος... γνωσιν καὶ συμμόρφωσιν του!

Α. Βερμάρ

* * *

Τιποτένιο πρᾶγμα, μὰ τὴν ἀλήθεια, θὰ ἦταν ἡ τιμὴ τοῦ συζύγου, ἀν ἐξηρηματο ἀποκλειστικά ἀπ' τὰ φουστάνια τῆς συζύγου του...

Γεωργία Σάνδη

* * *

Ὁ ἐραστής διαβάζει καθαρὰ στὰ μάτια τῆς ἀγαπημένης του, σὰν σὲ ἀνοικτὸ βιβλίον, ὅλα τὰ μυστικά τῆς καρδιάς τῆς. Ἰὴ αὐτὸ, συνήθως, ἡ φρόνημας καὶ πονηροῦταικε; α, ἀπημένες μας ἔχουν τὴν πρόνοια καὶ τὴ σύνεσι νὰ χαμηλώνουν διαρκῶς τὰ μάτια τους, ὅθιθεν ἀπὸ συγκίνησι κι' ἀπὸ παρθενητικὴ ντροπή...

Α. Βερμάρ

* * *

Τὰ πιὸ κακοφυλαγμένα μυστικά τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς εἶνε τὰ μυστικά τῆς ἀγάπης.

Μπαλζάκ

... ..

Γάμος χωρὶς τέκνα — κόσμος χωρὶς ἥλιο...

Ἅγιος Αὐγουστίνος

* * *

Μερικὲς γυναῖκες μοιάζουν σὰν μερικὰ ἐκλεκτὰ κρασιά. τὰ ὁποῖα ὅλοι θέλουν νὰ δοκιμάσουν, μὰ καὶ τὰ ὁποῖα κανένας δὲν ἀποφασίζει νὰ τᾶχη «μεσημέρι - βράδυ» στὸ τραπέζι του.

Σοφία Ἀρνού

* * *

Ἡ γυναῖκα πλάστηκε ἀποκλειστικά, γιὰ νὰ μένουσιν οἱ ἄνδρες ὡς ἄνδρες. Ὡστόσο ἐξ αἰτίας τῶν γυναικῶν, σπάνια οἱ ἄνδρες ὑψώνονται σὲ ὑπερανθρώπους ἐνῶ συχνότατα κατανοῦν ὑπάνθρωποι...

Ἅγιος Μποναβεντούρα

* * *

Ὁ ἐραστής μπορεῖ νὰ εἶνε ἀπαιτητικὸς, ἀλλὰ ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾷ καὶ τὸν σεβασμὸ, τὸν ὁποῖο ὀφείλει στὴν ἀγαπημένη του. Ἐπίσης μπορεῖτε νὰ ἔχεσετε πάντα τὶς παραχωρήσεις τῆς λατρευτῆς σας ὡς χάρες καὶ συγκαταβάσεις τῆς, ἀλλ' ὄχι ὡς δικαιώματά σας...

Ρουσσώ

* * *

Μερικοὶ σύζυγοι αὐταπατῶνται, ὅταν ἀποκαλοῦν τὴ σύζυγό τους «τρυφερὸν ἡμισὺ» τους: Καὶ τοῦτο, γιὰ τὴν οἰκογενειακὴ «μονάδα» τους ἔχουν παρεισφύσει τόσοι καὶ τόσοι ἄλλοι παρεισφύκται, ὥστε τὰ δυὸ «ἡμισὺ» νὰ κατανοῦν συχνὰ «ἔβδομα» κι' «ὄγδυα»!

Ἄλφονσος Κάρρ

* * *

Τότε μόνον ἡ ἀλμύρα καὶ ἡ πίκρα τῶν δακρύων μας γλυκαίνει, ὅταν τὰ σκουπίζῃ τὸ χέρι τοῦ ἀγαπημένου μας...

Δεσποινὶς ντὲ Ἄ' Ἐτάν

* * *

Τὸ πνεῦμα ψάχνει, μὰ βρίσκει ἡ καρδιά...

Γεωργία Σάνδη

* * *

Ὅταν ἐγκαταλείπουμε ἄδικα τὴν ἀγαπημένη μας, τῆς βρίσκουμε πλῆθος ἀπὸ δῆθεν ἐλαττώματα, γιὰ νὰ παρηγοροῦμε τὴν τύψι τῆς συνειδήσεώς μας.

Γουσταῦος Λε Ρουζ

* * *

Ἡ ἀτομικὴ εὐτυχία μας ἐξαρτᾶται περισσότερο ἀπ' τὰ αἰσθήματα τῆς ψυχῆς μας, παρά ἀπ' τὰ πραγματικὰ γεγονότα τῆς ζωῆς μας.

Κυρία Ρολλάν

* * *

Συχνὰ ὁ γάμος γιὰ πολλὰ ἀνδρόγυνα καταντᾷ μιά νόμιμη διασθορά.

Τολστόι

Σπάνιες εἶνε, ἡ γαλήνιες ψυχές. Ἡ ἄλλες διψοῦν νὰ συγκλονίζωνται ἢ ἀπὸ θλίψι καυτερῆ, ἢ ἀπὸ ἐξάλλη χαρά...

Κυρία ντὲ Ρικκομπόνι

* * *

Ἡ γυναῖκες κρύβουν καλὰ μόνον ὅσα μυστικὰ ἀγνοοῦν.

Μοζέλλι

